

[Weikop.]

denne bemyndigelse, således at der kan foretages de reguleringer, som de ydre forhold påtvinger os, men jeg tør måske sige: heller ikke en smule mere.

Ved den gennemgang, den højtærede minister foretog af valuta- og betalingsforholdene, blev der også givet tydeligt udtryk for, at videregående bemyndigelser i vareforsyningsloven har været overflødige. Vore betalingsforhold viser det også og viser iøvrigt, forekommer det mig, at den fremgangsmåde, der har været anvendt i det sidste år for at hidbringe bedre betalingsforhold overfor udlandet, har været rigtig. Vor valutastilling er blevet betydelig forbedret — jeg var lige ved at sige, til trods for at der er tilvejebragt et noget friere handelssamkvem mellem landene indenfor Den europæiske Betalingsunion. Den noget friere import har ikke ført til større skævhed i vore betalingsforhold, man kan næsten sige tværtimod, men den har jo ført til, at konkurrencen på nogle områder er slået igennem. Man kan vel også sige, at visse erhverv har måttet omstille både deres tanksæt og deres produktions- og importvaner. Jeg er enig med det ærede medlem hr. Anker Lau i, at det i altfor mange år har været en almindelig opfattelse, at adgangen til at drive visse erhverv beroede på en indførselsbevilling, og at indførselsrestriktionerne på flere områder kunne blive, — ikke en sovepude, det vil jeg ikke sige, men de animerede i alt fald ikke til den kraftanstrengelse, som det altid bør være at producere bedst og billigst.

Det er glædeligt, synes jeg, at vi er nået så vidt, og det er også glædeligt, at den højtærede minister — sådan forstod jeg det — vil fortsætte ad den vej, formentlig i erkendelse af, at netop det er et af midlerne til at skabe den produktionsforøgelse og den eksportproduktion, som jeg tror alle er enige om er af så afgørende betydning for landets økonomi. I 1951 har det jo også trods vanskelighederne vist sig, at Danmark har haft den største eksport af industrivarer, der nogensinde har været i et år. Jeg må derfor lægge stor vægt på den højtærede ministers udtalelse om, at der efter hans mening nu er skabt forudsætninger for, at en frigørelse af handelen i overensstemmelse med Marshallorganisationens regler nu synes at være tilstede. Vel er vor dollarsituation anspændt, men man kan rejse det spørgsmål, om vi får een dollar mere ved at undlade at frigøre importen indenfor sterlingområdet. Men måske kan vore bestræbelser for at opfylde vore indgåede forpligtelser i Marshallorganisationen føre til en større

forståelse af vor vanskelige dollarsituation. Jeg vil gerne tilføje, at en liberalisering må ikke føre til at skabe os betalingsvanskeligheder, men såvidt det er muligt at bedømme det, vil jo en fortsat liberalisering ikke føre til større import, end der er fastsat i betalingsløbet, og det, forekommer det mig, må være ganske afgørende.

Et tidspunkt, hvor der er usikkerhed med hensyn til importprisernes stabilitet, og hvor nedgangen i varepriserne på visse områder maner til forsigtighed, samtidig med at forbrugerne har forsynet sig og viser større tilbageholdenhed med indkøb, er ikke noget dårligt tidspunkt for at videreføre større importfrihed. Og dertil kommer, at en fortsat frigørelse af handelen vel må føre til overvejelser af at omlægge og begrænse administrationen og dermed at begrænse varedirektoratets virksomhed. Der ligger ikke i disse udtalelser noget i retning af, at der skulle fares hensynsløst frem overfor varedirektoratets personale, selvfølgelig ikke, men efter min opfattelse må der ske en omlægning i takt med den frigørelse af handelen, som man foretager. Jeg er ganske klar over, at den højtærede minister bedst vil kunne bedømme det, men jeg ville dog tro, at man allerede med den liberalisering, der har fundet sted, ved en hensigtsmæssig, og lad mig sige hensynsfuld, tilrettelæggelse vil have gode muligheder for at spare betydeligt i denne administration. Jeg kritiserer ikke de udmærkede folk, der sidder i administrationen, i varedirektoratet eller andre steder, men jeg tror som sagt på, at tiden nu er inde til at finde nye veje og effektivt sætte ind på at spare nogle af de meget store administrationsomkostninger, som vi stadig slæber rundt med på grund af den mere vidtgående importregulering, vi havde for år tilbage. De veje, som regeringen er slået ind på på dette område — jeg tænker altså her på selve importreguleringen — er i stærk modsætning — må jeg vel nok sige — til de veje, som den socialdemokratiske regering i sin tid mente var de rette til at opnå betalingsbalance. Vi hører jo her i dag igennem det ærede medlem hr. H. C. Hansen, hvordan socialdemokraterne ser på det, men jeg må dog sige, at de midler, som socialdemokraterne vil anvende og anbefale, står ikke helt klart.

Der ønskes stadigvæk en produktionsfremgang, men hvordan man egentlig vil tilvejebringe denne, hvilke midler man der vil anvende, synes jeg ikke står ganske klart. Der siges som sagt, at produktionen skal forøges, og det tror jeg vi alle er enige om, men måden, det skal gøres på, er der jo ikke